

DECIZIA NR. DGc 7516/24.07.2014

privind soluționarea contestației formulate de
domnii A, B, C și D, asociați ai **ÎNTREPRINDERII FAMILIALE X**
înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Iași sub nr./18,07.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, cu adresa nr. din 02.10.2013, înregistrată la instituția noastră sub nr. 43042 din 02.10.2013, cu privire la contestația formulată de **domnii A**, cod numeric personal, **B**, cod numeric personal, **C**, cod numeric personal și **D**, cod numeric personal, domiciliați în satul comuna, județul Iași, asociați ai **ÎNTREPRINDERII FAMILIALE (Î.F.) X**, prin avocat P.

Întrucât prin contestația înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 18.07.2013, nu s-a precizat actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare competent, prin adresa nr.din 16.10.2013, a solicitat avocatului Pantazi Alexandru să revină cu completări la contestație, să precizeze persoanele pe care le reprezintă, să transmită împuternicirile avocațiale și să precizeze actul administrativ fiscal atacat.

Prin completările la contestație, înregistrate la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 24.10.2013, avocatul P comunică faptul că: *„actul administrativ contestat este reprezentat de raportul de inspekție fiscală încheiat în data de 10.05.2013. Acest raport a fost încheiat pe baza deciziilor de impunere emise pentru B IF.....Pe cale de consecință înțelegem să contestăm și aceste decizii care au stat la baza întocmirii raportului de inspekție fiscalăcontestat, decizii ce privesc pe B IF, pentru fiecare dintre cei 4 asociați A, B, C, D”*.

Se constată faptul că, urmare a inspekției fiscale efectuată la Î.F. X, consemnată în Raportul de inspekție fiscală nr. din 14.05.2013, au fost emise Deciziile de impunere privind impozitul pe venit stabilit de

inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 14.05.2013, pe numele celor 4 asociați, respectiv: A,B.C. și D.

Suma contestată este în valoare totală de lei și reprezintă:

- lei - impozit pe venit ;
- lei - obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe venit.

Contestația este semnată de către împuternicitul contestatorilor, în persoana domnului avocat P și poartă amprenta ștampilei acestuia în original, în baza Împuternicirilor avocațiale nr. IS/...2013, nr. IS//2013, nr. IS//2013 și nr. IS//2013 din 22.10.2013.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actele administrative fiscale atacate au fost comunicate domnului X în data de **27.06.2013**, așa cum se precizează în adresa nr. .../04.07.2014, emisă de Oficiul Poștal Pașcani 1, iar contestația a fost transmisă prin poștă în data de **17.07.2013**, potrivit ștampilei aplicată pe plicul anexat la dosarul cauzei, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, sub nr. din 18.07.2013 și la Activitatea de Inspecție Fiscală Iași, sub nr.din 19.07.2013.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr. din 02.10.2013, semnat de conducătorul organelor care au încheiat actul atacat, respectiv de Inspecția Fiscală Iași din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, prin care își menține punctul de vedere înscris în actele emise și propune respingerea în totalitate a contestației formulate de asociații **Î.F. X** ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Î.F. X, reprezentată de avocat P, prin contestația înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 18.07.2013, precizează că formulează contestație împotriva constatărilor stabilite de organele de inspecție fiscală în Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 10.05.2013, motivând în susținere următoarele:

Î.F. X a fost verificată din punct de vedere fiscal pentru perioada 20.05.2011 – 31.12.2012, pe baza actelor și documentelor puse la

dispoziția organelor de control, respectiv Registru – jurnal de încasări și plăți și a documentelor justificative ce au stat la baza înregistrărilor, a deciziilor de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind veniturile din activități independente și a deciziilor de impunere anuale, precum și asupra actelor și documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului din evidența organului fiscal.

Din verificarea datelor înregistrate în Registrul jurnal de încasări și plăți s-au constatat diferențe între datele înregistrate în registru și datele raportate prin declarațiile depuse la organul fiscal, fapt pentru care, organele de inspecție fiscală au stabilit că contestatorii nu au declarat venituri impozabile, stabilind pentru anul 2011 un impozit pe venit suplimentar în sumă de lei și pentru anul 2012 în sumă de lei.

Contestatorii apreciază că cele consemnate în raportul de inspecție fiscală nu sunt conforme cu realitatea și că sunt obligați la plata unui impozit pe venit în sumă totală de 3.986 lei, în condițiile în care nu s-au realizat venituri în perioada pentru care s-a desfășurat controlul fiscal, precizând totodată că în perioada respectivă, toți cei 4 asociați erau plecați în străinătate.

Pentru motivele invocate, solicită admiterea contestației și exonerarea de la plata sumei de 3.986 lei reprezentând impozit pe venit nedeclarat.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Iași, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. AIF .../8719/05.2013 au efectuat inspecția fiscală pentru perioada 20.05.2011 - 31.12.2012 pentru impozitul pe venit la **Î.F. X**, cu sediul fiscal în satul comuna județul Iași, iar urmarea inspecției fiscale au încheiat Raportul de inspecție fiscală nr.14.05.2013, prin care au consemnat faptul că **Î.F. X**, nu a declarat venituri impozabile, deși aceasta a obținut venituri impozabile la nivelul normei de venit prevăzut în nomenclatorul privind activitățile de construcții menționat la poziția 100, conform cod CAEN 4120, respectiv:

- Servicii executate de mozaicari, faianțari, parchetari, zidari, zugravi, geamgii, în baza prevederilor art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

- pentru anul 2011, organele de inspecție fiscală au stabilit un venit net impozabil în sumă delei, cu un impozit pe venit suplimentar în sumă de lei, iar pentru anul 2012 au stabilit un venit net impozabil în sumă de lei, cu un impozit pe venit aferent în sumă de lei.

- pentru neplata la termen a impozitului pe venit suplimentar stabilit pentru anul 2011 în sumă de lei, au fost calculate, pentru perioada 15.05.2012 – 10.05.2013, dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

În baza Raportului de inspecție fiscală nr./14.05.2013, organele de inspecție fiscală au emis Deciziile de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.din 14.05.2013, pe numele celor patru asociați ai **Î.F. X**, respectiv A, B, C. și D, debitul și accesoriile în sumă totală delei, fiind repartizat în sarcina asociaților în cote egale, astfel

- pentru A suma de lei, prin Decizia nr..... din 14.05.2013;
- pentru B suma de lei, prin Decizia nr.....din 14.05.2013;
- pentru C suma de lei, prin Decizia nr.....din 14.05.2013;
- pentru D suma de lei, prin Decizia nr..... din 14.05.2013;

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală sunt următoarele:

- art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 67, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatorilor, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, domnii A, B, C și D, asociați ai Î.F. X datorează diferența de impozit pe venit în sumă totală de și accesoriile aferente în sumă totală de lei, stabilită suplimentar ca urmare a recalculării venitului net anual impozabil, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au obținut și utilizat toate documentele și informațiile necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului supus inspecției fiscale.

În fapt, potrivit celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. din 14.05.2013, în baza căruia au fost emise Deciziile de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 14.05.2013, urmarea

inspecției fiscale efectuate la **Î.F. X** pentru perioada 20.05.2011 - 31.12.2012 pentru impozitul pe venit, organele de inspecție fiscală au constatat că contribuabilul, deși este autorizat pentru activitatea de lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale, nu a declarat venituri impozabile.

Ca urmare, au stabilit că ar fi realizat venituri impozabile la nivelul normei de venit prevăzut în nomenclatorul privind activitățile de construcții menționat la poziția 100, conform cod CAEN 4120, respectiv servicii executate de mozaicari, faianțari, parchetari, zidari, zugravi, geamgii, în baza prevederilor art. 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Deciziile de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 14.05.2013, au stabilit suplimentar în sarcina celor patru asociați ai **Î.F. X**, diferențe de obligații fiscale, pentru anii fiscali 2011 și 2012, în sumă totală de lei, astfel:

- impozit pe venit suplimentar aferent anului 2011 în sumă de lei și obligații fiscale accesorii aferente în sumă delei;

- impozit pe venit suplimentar aferent anului 2012 în sumă de lei.

Contestatorii susțin faptul că cele consemnate în raportul de inspecție fiscală nu sunt conforme cu realitatea și sunt obligați la plata unui impozit pe venit în condițiile în care nu au realizat venituri în perioada pentru care s-a desfășurat controlul fiscal, precizând totodată că în perioada respectivă erau plecați în străinătate.

În drept, potrivit prevederilor art. 48 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.[...]

[...]

(6) Baza de calcul se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizațiile plătite la asociațiile profesionale.

[...]

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă contabilitate în partidă

simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

La pct. 52 din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partida simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1040/2004 se precizează:

„Venitul net sau pierderea fiscală se calculează astfel: din totalul sumelor încasate, evidențiate în col. 5, respectiv 6, din Registrul-jurnal de încasări și plăți, se scad cheltuielile cu amortizarea fiscală a bunurilor și drepturilor, evidențiate în Fișa pentru operațiuni diverse, și totalul sumelor plătite, evidențiate în col. 7, respectiv 8, din Registrul-jurnal de încasări și plăți, și se adună sumele plătite pentru cumpărarea bunurilor amortizabile și totalul cheltuielilor nedeductibile, care se preia din centralizatorul cheltuielilor nedeductibile, acest centralizator întocmindu-se cu ajutorul unui document cumulativ.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezultă că veniturile realizate sunt cele evidențiate în col. 5, respectiv 6 din Registrul-jurnal de încasări și plăți.

Se reține că, organele de inspecție fiscală au considerat că **Î.F. X** datorează impozit la nivelul normei de venit pentru lucrări în construcții, stabilind un venit net anual impozabil de lei pentru anul 2011 și de lei pentru anul 2012, rezultând, în consecință, diferența de impozit pe venit în sumă de lei aferentă anului 2011 și în sumă de lei aferentă anului 2012, fără a lua în calcul faptul că nu au fost evidențiate venituri în evidența contabilă și fără a aduce argumente din care să rezulte motivul pentru care au ajuns la această concluzie.

Ori, potrivit prevederilor art. 94 din Ordonanța Guvernului 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor

persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

[...]

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

[...]

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

Norme metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, la pct. 102.1. și 102.1., prevăd:

“102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

102.2. Când este necesar, organul de inspecție fiscală va anexa la actul de inspecție fiscală copii de pe documentele care au stat la baza constatărilor efectuate cu ocazia inspecției.”

Din constatările cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. 8879 din 14.05.2013, se reține faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe venit în sumă totală de 3.438 lei aferentă veniturii net stabilite prin asimilare cu norma de venit pentru anul 2011 și pentru anul 2012, fără a ține cont de evidența contribuabilului și de declarațiile anuale depuse de acesta la organul fiscal.

Referitor la sarcina probei, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

- la art. 64 „*Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile:*

„Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

- la art. 65 „*Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale:*

[...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

La art.109 din același act normativ, se precizează:

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.”

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, se reține că la finalizarea inspecției fiscale raportul întocmit va sta la baza deciziei de impunere, care va cuprinde diferențele în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale, iar constatările consemnate în raport vor fi prezentate din punct de vedere faptic și legal.

Se reține faptul că organele de inspecție fiscală s-au rezumat doar la a consemna că au constatat că există diferențe între datele înregistrate în Registrul de Jurnal de încasări și plăți și datele raportate prin declarația anuală, în sensul că contribuabilul nu a declarat venituri impozabile, fără a face referire la documentele justificative și evidențele financiar contabile găsite la societate și fără a preciza care sunt considerentele și documentele din care să rezulte motivul pentru care au ajuns la concluzia că **Î.F. X** a desfășurat activități de construcții și a realizat veniturile impuse.

Rezultă astfel că organele de inspecție fiscală nu au făcut o analiză completă pentru a obține toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

Mai mult, stabilirea prin estimare a bazei de impunere, potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează de către organul fiscal,

„[...] ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.”, iar la alin.(2) al aceluiași articol sunt prevăzute situațiile în care se efectuează estimarea, respectiv:

„a) în situația prevăzută la art. 83 alin. (4);

b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală”.

Ori, din actul administrativ fiscal atacat rezultă că nu sunt incidente speței în cauză nici una din situațiile redate mai sus.

Organele de inspecție fiscală au stabilit venitul net anual impozabil de lei pentru anul 2011 și de 9.862 lei pentru anul 2012, fără a deține o probă și mijloc de probă prevăzute de lege, în condițiile în care acestea nu pot valorifica actele de control decât pe bază de constatări proprii ca urmare a verificării stării de fapt existente.

Având în vedere faptul că raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii deciziilor de impunere, organele de inspecție fiscală aveau obligația să prezinte detaliat în acesta motivele care au dus la concluziile privind abaterile constatate, că au obligația de a emite acte de impunere bazate pe probe, constatări complete și relevante pentru impunere, toate acestea coroborate și apreciate, ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege, organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii obligației de plată privind impozitul pe venit în sumă totală de lei și a accesoriilor în sumă de lei, fapt pentru care se va face aplicarea dispozițiilor art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”,

„(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”, coroborate cu prevederile pct.11.6. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013, potrivit cărora:

„Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”, ale pct. 102.5. din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, care dispune:

*“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”,*cu precizarea că art.185 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urmarea republicării și modificărilor și completărilor ulterioare a devenit art. 216 alin. (3).

Totodată în speță sunt aplicabile prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă.”

Ca urmare, se vor desființa Deciziile de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 14.05.2013, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 14.05.2013 pentru suma totală de lei reprezentând impozitul pe venit și accesoriile aferente, urmând ca Inspecția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, în termen de 30 zile de la comunicarea deciziei, cu excepția prevăzută la art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale prevăzut la art. 91 din același act normativ, printr-o altă echipă de control să reanalizeze situația și să emită noi decizii, dacă este cazul, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute în prezenta decizie.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art.1 Desființarea Deciziilor de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.14.05.2013, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 14.05.2013, pentru suma totală de stabilită în sarcina domnilor **A, B, C și D**, asociați ai **Î.F. X** reprezentând:

- lei - impozit pe venit ;
-lei - obligații fiscale accesorii aferente impozitului pe venit, urmând ca în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, cu excepția prevăzută la art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale prevăzut la art.91 din același act normativ, o altă echipă de control să reanalizeze situația pentru aceeași perioadă și aceeași bază de impunere, și să emită noi decizii, dacă este cazul, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu cele reținute în prezenta decizie.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie împuternicitului contestatorilor și Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

**p. DIRECTOR GENERAL,
DIRECTOR EXECUTIV COLECTARE,**

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
4 ex./24.07.2014